C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-963/25 Judecătoria Soroca, sediul Florești
Nr.PIGD 1-25150235-03-1r-17122025 Judecător: Rosița Rusu-Parii

D E C I Z I E
În numele Legii

09 aprilie 2026 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În completul compus din:
Președintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatei Anna Berezovschi în interesul inculpatului Munteanu Nicolae declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din data de 19 noiembrie 2025, pe cauza penală, prin care:

Muntean Nicolae *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul Hîrtop, raionul Florești, moldovean, studii medii incomplete, celibatar, persoane la întreținere nu are, nesupus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, posedă limba de stat,

-a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (5) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei:
- instanța de fond: 23.10.2025-19.11.2025.
- instanța de recurs: 16.12.2025-09.04.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din data de 19 noiembrie 2025 Muntean Nicolae, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea art.80/1 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, prin aplicarea prevederilor articolului 90/1 Cod penal, prima parte a pedepsei – 9 (nouă) luni de închisoare urmând a se executa în penitenciar, iar restul pedepsei – 1 (un) an 3(trei) luni închisoare s-a suspendat condiționat cu fixarea termenului de probațiune de 1 (un) an. S-a calculat începerea executării pedepsei lui Muntean Nicolae ***** din momentul pronunțării sentinței. S-a aplicat în privința lui Muntean Nicolae ***** măsura preventivă - arestul, luându-l sub strajă din sala ședinței de judecată, cu menținerea măsurii preventive arest până la devenirea definitivă a sentinței. S-a încasat de la Muntean Nicolae *****, în beneficiul bugetului de stat cheltuieli judiciare în sumă de 18 (optsprezece), 70 lei. Corpul delict: motocicleta de model ” Viper YZ70- NEW”, la intrarea în vigoare a sentinței urmând a fi lăsat în posesia proprietarului legitim. Mijloc material de probă alcooltestul ”Drager Alcotest 6820” cu nr.82 și corpul delict un DVD-R, la intrarea sentinței în vigoare, urmând a se păstra la materialele dosarului pe tot termenul păstrării cauzei penale.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că Muntean Nicolae, nedeținând permis de conducere, la data de 08.10.2025, în jurul orei 22:30 min., a condus mijlocul de transport de tip motocicletă de modelul „ Viper YX70-NFW”, fără număr de înmatriculare, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin satul Hîrtop, raionul Floreşti, până când pe una din străzile localității nominalizate, a fost stopat de către angajaţii de poliţie ai Inspectoratului de poliție Floreşti. Conform rezultatului alcooltestului „Drager”, nr. 82 din data de 08.10.2025, ora 23:56 min., concentraţia de alcool în aerul expirat de Muntean Nicolae este de 0,55 mg/1.

Conform art. 134/12 alin.(3) Cod penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare. Conform pct. 4 lit. (b) din Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 04 aprilie 2009, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,7 g./l. în sânge sau de 0,35 mg./l. în aerul expirat.

Prin urmare, Muntean Nicolae, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357/2009, prevăzute de pct. 10 alin.(2) „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său" şi pct. 14 „conducătorului de vehicul î-i este interzis : lit. a „ să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ...".

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția lui Muntean Nicolae este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, acesta recunoscând vinovăția în comiterea faptei incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate la art. 264/1 alin.(5) Cod penal *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, faptă săvârşită de către o persoană care nu deține dreptul de a conduce mijloace de transport".*

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocata Anna Berezovschi în interesul inculpatului Munteanu Nicolae solicitând admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili o pedeapsă non privativă de libertate or, inculpatul şi-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, anterior nu a fost supus răspunderii penale, se caracterizează pozitiv, dispune de grad de dizabilitate.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, luând în considerație prevederile Legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi admis, cu casarea sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Soluția în cauză Colegiul penal și-o întemeiază pe prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral*, și ia una din următoarele soluții: *...rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

În drept, conform art.437 alin.(l) pct.1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Colegiul notează, că temeiul de drept pentru recurs constituie dispozițiile art.444 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală, în corespundere cu care, *hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: ...s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal*.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul Munteanu Nicolae nu a avut obiecții și nu au solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, instanța de fond a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția numitului în comiterea infracțiunii imputată în actul de învinuire, prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, partea apărării în interesele inculpatului nu contestă încadrarea juridică a faptei, cel din urmă recunoscând comiterea ei, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală, considerând că instanța i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea aspră, solicitând atenuarea ei prin aplicarea unei non-privative de libertate.

Colegiul penal, la rejudecarea cauzei, urmează să se pronunțe la modul cuvenit şi în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra

chestiunilor esențiale supuse atenției sale nominalizate în recurs, notează, că pedeapsa penală are ca finalitate restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenire săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea celui recunoscut vinovat, cât și a altor persoane. Totodată este remarcat faptul că pentru atingerea scopului pedepsei penale, legea penală stabilește anumite criterii generale și speciale de individualizare a pedepsei și acestea fiind obligatorii pentru instanța de judecată în procesul stabilirii și aplicării pedepsei.

Pornind de la premisa art.389 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că sentința de condamnare se adoptă în cazul în care, în urma cercetării judecătorești prin ansamblul de probe examinate de instanța de judecată, a fost confirmată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată. Totodată, legea penală prevede posibilitatea pentru instanța de judecată de a decide în unele cazuri și în privința modului în care urmează a fi executată sentința, prin ce individualizează pedeapsa conform criteriilor speciale suplimentare.

Analizând actul judecătoresc contestat sub aspectele invocate de apărătorul-recurent, Colegiul penal reține, că motivele menționate şi-au găsit confirmare, fiind constatate temeiuri care condiționează casarea sentinței, or, în procesul de stabilire și individualizare a pedepsei pentru inculpatul Munteanu Nicolae, instanța de judecată nu a dat deplină eficiență normelor naționale legale care reglementează procesul stabilirii pedepsei penale, în special fiind ineficient interpretate prevederile în raport cu cele ale art.61 și art.75 Cod penal.

Potrivit art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, alin.(2) stipulând că *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei,*

instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoarea urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.*

Legiuitorul, stipulează criteriile generale de individualizare a pedepsei prin care se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța poate stabili că, scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin executarea efectivă a acesteia, însă în formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea acesteia, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea acestuia, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corecta și reeduca doar prin executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea în acest sens, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Dat fiind faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și că, la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind puse în aplicare prerogativele art.364/1 Cod procedură penală și art.80/1 Cod penal, pedeapsa prevăzută de art.264/1 alin. (5) Cod penal se reduce de drept în prezenta cauză cu 1/4 a limitelor pedepsei sub formă de închisoare.

Așadar, aplicând în prezenta cauză prevederile de la art. 61 și art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, instanța ține cont de următoarele aspecte relevante:

-gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, care se atribuie la categoria de infracțiuni mai puțin grave (art. 16 alin. (3) Cod penal);

-persoana inculpatului: nu se află la evidența medicul narcolog și psihiatru; conform adeverinței eliberată de primarul comunei Ghindești, inculpatul Munteanu Nicolae se caracterizează satisfăcător, fiind lipsa a careva plângeri/obiecții, nu a încălcat ordinea publică, anterior nu a fost supus răspunderii penale; conform adeverinței anexate la recurs, la inculpat s-a atestat diagnosticul *”surditate de tip mixt forma moderat sever; proteză auditivă...”*.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

După individualizarea pedepsei şi stabilirea duratei şi cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar şi soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta şi reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins şi prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Deci, Colegiul penal constată că, în conformitate cu art.78 Cod penal, efectul existenței circumstanțelor atenuante prevăzute de art.76 Cod penal și efectul lipsei circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 Cod penal, impune aplicarea

vinovatului pedepsei penale în mărimea mai apropiată de limita minimă a sancțiunii legii penale reduse conform prevederilor art. 80/1 Cod penal.

Pe cale de consecința, Colegiul penal consideră că va menține pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu aplicarea prevederilor art.90[1] Cod penal, însă, cu micșorarea cuantumului pedepsei cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, fiind oportun stabilirea a 5 (cinci) luni de închisoare ce se va executa în instituția penitenciară, iar restul pedepsei – 1 (un) an 7(șapte) luni închisoare fiind suspendată condiționat cu fixarea termenului de probațiune de 1 (un) an, stabilirea modului de executare în temeiul art.90[1] Cod penal fiind în raport cu fapta comisă de inculpat, cu personalitatea acestuia.

În opinia Colegiului, executarea parțială a pedepsei sub formă de închisoare de 5 (cinci) luni va impune inculpatului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, care vor fi proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite de către acesta, suficiente pentru restabilirea echității sociale, perturbată prin infracțiunea comisă.

În contextul celor descrise, ținând cont de aceste împrejurări şi având în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal – *umanismul legii penale*, cât şi prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul declarat în latura aplicării unei pedepse mai blânde, urmează a fi admis, cu casarea sentinței în latura pedepsei aplicată inculpatului Muntean Nicolae, rejudecând cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri, în rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din data de 19 noiembrie 2025, menținându-se fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.443 și art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatei Anna Berezovschi în interesul inculpatului Muntean Nicolae ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din data de 19 noiembrie 2025, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația înaintată lui **Muntean Nicolae** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal, se admite, cu casarea sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează.

Muntean Nicolae considerat vinovat și condamnat în baza art.264/1 alin.(5) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, în temeiul art.90[1] alin.(1) Cod penal, **Muntean Nicolae** urmează să execute 5 (cinci) luni din pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celeilalte părți din pedeapsă stabilită 1 (un) an 7 (șapte) luni, se suspendă condiționat pe perioada de probațiune de 1 (un) an, urmând ca în perioada de probațiune menționată **Muntean Nicolae** să nu comită o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea acordată.

A calcula termenul pedepsei închisorii cu executare stabilit lui Muntean Nicolae începând cu 09 aprilie 2026, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în arest de la 19 noiembrie 2025 până la 09 aprilie 2026.

În rest, dispoziția sentinței instanței de fond, se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Ghenadie Liulca

Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache